DOMSTOLENS DOM
AF 9. JULI 1970

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den franske Republik

Sag 26/69

Processprog: Fransk

Angående:

Et krav om, at det fastslås, at Den franske Republik har misligholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer, idet den inden for rammerne af et årligt fastsat kontingent har undladt at opkræve importafgift for indførsler af olivenolie med oprindelse i og hidrørende fra Tunesien.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Det bør fastslås, at Den franske Republik har krænket fællesskabsretten.

Sammendrag

1. *Søgsmål mod en medlemsstats forsømmelse — antagelse til realitetsbehandling — forsømmelse, der er ophørt ved søgsmålets indgivelse — søgsmålsinteresse*
   (EØF-traktaten, artikel 169)

2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fælles markedsordning — marked for fedtstoffer — differentiering af en toldordning*
   (EØF-traktaten, artikel 40; forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer)

3. *»Protokol I. 7« knyttet til EØF-traktaten — toldfritagelse — forbindelse med den fælles landbrugsordning og den fælles handelspolitik — ny situation, som udgør en hindring for anvendelsen af »protokol I. 7« — nødvendighed af en tilpasning — indgreb, der påhviler den pågældende medlemsstat, Kommissionen og Rådet — uklar retsstilling opstået ved institutionernes passivitet og forordningens tavshed — forsømmelse ikke bevist*
   (Protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning, benævnt »protokol I. 7«)

1. Domstolen, der ikke har kompetence til at vurdere de hensigtsmæssighedsbetragtninger, der ligger til grund for sagsanlæg i henhold til EØF-traktatens artikel 169, kan imidlertid efterprøve, om det af Kommissionen indgivne søgsmål efter omstændighederne frembyder en tilstrækkelig interesse. En sådan interesse kan bestå, selv om den hævede forsømmelse faktisk er ophørt ved søgsmålets indgivelse.

2. Ved forordning nr. 136/66, der er vedtaget til gennemførelse af traktatens artikel 40, indføres en fælles markedsordning for fedtstoffer baseret på en prispolitik, der udformes på grundlag af en række mål, vedrørende størrelsen af indtægterne i landbruget, iværksættelsen af en sammenhængende produktionspolitik, konkurrenceforholdene mellem de forskellige varer, stabiliseringen af markederne såvel som fastsættelsen af et passende niveau for forbrugerpriserne. Denne politik gennemføres ved et komplekst interventionssystem, der omfatter opkøb, oplagring og salg gennem interventionsorganerne, regulering af ind- og udførsler gennem en ordning med importafgifter og restitutioner såvel som foranstaltninger til genoprettelse af ligevægten og beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af forstyrrelser på det pågældende marked.

   Den i forordning nr. 136/66 fastsatte interventions- og beskyttelsesordning adskiller sig såvel ved sin målsætning som ved sine midler fra ordninger, som udelukkende er baseret på told.

3. Den til EØF-traktaten som bilag vedhæftede protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning, har som formål at opretholde de bestående handelsveje mellem bestemte medlemsstater og bestemte tredjelande. Efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 136/66 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer kunne målet for protokol I. 7, for så vidt angår indførsel af olivenolie, dog kun nås ved foranstaltninger, der modsvarede den nye situation skabt af den nævnte forordning, og som var forenelige med de principper, der lå til grund for den fælles markedsordning for fedtstoffer.

   En sådan tilpasning, uden udelukkelse af initiativet for den medlemsstat, som var tillagt de ved protokol I. 7 forbeholdte rettigheder, kunne kun gennemføres af de fællesskabsinstitutioner, der havde kompetence til at gennemføre den fælles landbrugspolitik og til at regulere forholdene mellem Fællesskabet og tredjelande.

   Da tavsheden i forordning nr. 136/66 har fremkaldt en uklar retsstilling vedrørende dette spørgsmål, kan det ikke lægges en medlemsstat til last, at den har undladt at opkræve den ved nævnte forordning indførte importafgift på indførsler af olivenolie, som har været omfattet af den i protokol I. 7 fastsatte præferenceordning.